

De grootste mislukking in het Kerktijdperk

C. I. Scofield (1843-1921)

Bron: <http://www.biblebelievers.com/FalseDoctrine.html>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV).
Vertaling en voetnoten door M.V. Update 20-8-2023 (+ tabel achteraan)

Lees hoe het nemen van de beloften die bedoeld zijn voor Israël en ze toepassen op de Kerkbedeling heeft geleid tot allerlei soorten van valse leer, wantoestanden en verloren zielen.

De grootste mislukking van de Kerk is dat ze niet zag dat ze afgescheiden is als een vastbepaald Lichaam in de plannen van God, belast met een duidelijk gestelde zending die gelimiteerd is in doel en omvang, en dat zij de beloften van aardse heerlijkheid die gegeven zijn aan Israël confisqueerde voor haar eigen Kerkbedeling. Dit nu heeft meer gedaan om de Kerk te doen afwijken van haar door God bepaalde koers dan alle andere invloeden samen.

Het zijn niet zozeer weelde, luxe, macht, pracht, luister en trots die ervoor gezorgd hebben dat de Kerk afweek van haar opgedragen koers, dan wel de notie - gegrond op Israëlitische oudtestamentische beloften - dat de Kerk van de wereld is, en dat het daarom haar missie is om de wereld te verbeteren. Beloften die uitsluitend aan Israël gegeven waren worden geciteerd als rechtvaardiging voor wat wij vandaag allemaal zien.

De Kerk heeft daarom gefaald haar door God bepaalde pad te volgen, namelijk dat van afscheiding, heiligheid, hemelgezindheid en hemels getuigenis van een afwezige maar komende Christus. Zij is van dat doel afgedwaald naar een werk van wereldbeschaving, het bouwen van prachtige kerkgebouwen, en het verwerven van aardse macht en weelde, en op dit pad is ze opgehouden met te stappen in de voetsporen van Hem die niet wist waar Hij Zijn hoofd kon leggen. Hebt u ooit eens de beloften naast elkaar gelegd die gegeven werden aan de Kerk en aan Israël, en gezien hoe absoluut die met elkaar contrasteren? Het is onmogelijk ze met elkaar te vermengen – zie de tabel achteraan.

De Jood werd een aardse erfenis, aardse voorspoed, aardse eer en aardse macht beloofd. De Kerk werd zoiets niet beloofd, maar wordt altijd naar de hemel gewezen als de plaats waar zij haar rust en beloning zal verkrijgen. De belofte aan de Kerk is een belofte van vervolging, indien getrouw in deze wereld, maar ook een belofte van een grote erfenis en beloning daarna. In de tussentijd moet ze een pelgrim zijn, die als vreemdeling door dit aardse tafereel wandelt en trouw de hemelse dingen verwacht en verkondigt.

In het Nieuwe Testament zien we de geschiedenis van de Kerk tot 96 nC. In het eerste hoofdstuk van Handelingen zien we de geboorte van de Kerk, en o, hoe mooi was ze in haar eerste frisheid van geloof! Het was een lieflijke manifestatie van eenvoud, onzelfzuchtigheid, heiligheid en geestelijke kracht. Maar wat zien we slechts een klein aantal jaren later in de Brieven aan de Korinthiërs? Paulus schrijft: “Ik hoor dat er scheuringen zijn onder u”. Die zijn toen begonnen, en ze zijn nooit opgehouden tot op deze dag. Vele woorden worden er gesproken, maar ze is gevallen van haar eerste liefde.

Na Efeze, 96 nC., komt de periode van vervolging. Drie eeuwen lang onderging de Kerk afschuwelijke vervolgingen. En dan kwam er een grote verandering. De toenmalige keizer Constantijn beleeft bekering, en het Christendom werd de religie van het hof. Toen werden de rollen omgekeerd en de belijdende Kerk begon zelf te vervolgen! En, bovenop alles wat ze nooit had mogen doen vervolgde ze de Joden! De Kerk, gered door geloof in de Messias, Die voortkwam uit de Joden, de Bijbel in haar hand hebbend die geschreven werd door Joden, haar onderwijs uitsluitend van Joden ontvangen hebbend, werd, duizend jaar lang, de bittere, meedogenloze, bloedige vervolger van het Jodisme. Daarmee samen kwamen er wereldgezindheid, een priesterlijke clerus en de donkere eeuwen.

Dan, in de vijftiende eeuw, was er de Reformatie, waaruit allerlei protestantse bewegingen kwamen. De Bijbel werd in handen van de mensen gegeven en werd vertaald in vele talen. Met een open Bijbel kwam er terug licht en vrijheid, maar nooit opnieuw eenheid. Integendeel, scheuring volgde op scheuring, sekte volgde op sekte. Het is waar dat het grote lichaam van de kerken gelooft dat Jezus de Christus is, de Zoon van de levende God, maar zij hebben het grotere deel van hun bronnen opzij gezet en zich gekeerd tot het hervormen en onderwijzen van de wereld, en de Kerk is gaan anticiperen op de dingen van de volgende bedeling, de werken gaan doen die bestemd zijn voor het herstellen en bekeerde Israël en háár Koninkrijkstijdperk.

Heeft het Evangelie dan gefaald? God verhoede! Het Evangelie heeft nooit gefaald en kan nooit falen. Gods Woord, door het Evangelie, volbrengt precies de missie die voorzien en voorgezegd was, waar het ook naartoe gezonden wordt. Het Evangelie brengt de mensen tot hun Redder. De ultieme triomf van de gezegende Heer staat helemaal niet ter kwestie. De heidenen mogen woeden en de mensen boze plannen bedenken, maar de Vader zal zeker Zijn Koning op Zijn heilige berg Sion installeren. Bekeerd Israël, verheerlijkte heiligen, zelfs een machtige engel zal het Evangelie van het Koninkrijk verkondigen, en “de berg van het huis des HEEREN zal vastgesteld zijn op de top der bergen, en dat hij zal verheven worden boven de heuvels, en tot hem zullen alle heidenen toevloeien” (Jesaja 2:2), en “de aarde zal vol van kennis des HEEREN zijn, gelijk de wateren de bodem der zee bedekken” (Jesaja 11:9). Dit alles zal zeker vervuld worden, want de Heer heeft het gezegd - maar niet in deze, onze bedeling. Dit is het tijdperk van de “ekklèsia”¹ - de uitgeroepen.

Laat mij u een vraag stellen: wat doet God in dit tijdperk, onze tijd? Roept Hij uit de heidenen niet mensen tot een volk? Enkele Joden worden er bekeerd, want Paulus zegt ons dat er altijd een overblijfsel in Israël zal zijn overeenkomstig de verkiezing van genade (Romeinen 11:5), maar de overgrote meerderheid van de Kerk is genomen uit de heidenen. Dat kunnen wij allen waarnemen. Dit te weten is helemaal geen zaak van geloof maar een simpele waarneming. Dit betekent niet ergens de bekering van allen, maar overal de uitroeping van sommigen. De evangelisatie van de wereld, en niet haar bekering, is de missie die aan de Kerk is opgedragen. Dat te doen, het prediken van het Evangelie in alle delen van de wereld, het aanbieden van redding aan elk schepsel, dat is onze verantwoordelijkheid. Dit is het goddelijke vastgestelde middel voor het uit-roepen van mensen voor Zijn Naam, de Kerk, de “ekklèsia”.

Het doel van de Vader in deze tijd is niet het installeren van het Koninkrijk. De oudtestamentische profeten vertellen ons in volmaakt eenvoudige, ondubbelzinnige taal hoe het Koninkrijk moet ingevoerd worden, wie zijn bestuurder moet zijn, wat de omvang en het karakter van dat bestuur is, en wat het resultaat van de universele overheersing van vrede en rechtvaardigheid zal zijn. Maar helaas, niets daarvan zou kunnen werken in onze kerkbedeling. En dit is de onherstelbare ramp die de wild allegoriserende Origenes² en zijn school de exegetische heeft toegebracht. Het vermengen van Kerkdoel met Koninkrijksdoel heeft de evangelisatie 1300 jaar lang verlamd, en dat is vandaag het zware blok aan het been van hen die het goede nieuws brengen.

Zie hoe onvermijdelijk dit zo is. Het Koninkrijk past geestelijke krachten toe voor de oplossing van materiële problemen. Hoe zal een mens lang en wijs leven? Het Koninkrijk is het antwoord. Hoe zal op aarde exacte gerechtigheid verwezenlijkt worden? Het Koninkrijk voorziet erin. Wanneer zullen oorlogen en menselijke slachtpartijen ophouden op deze met bloed verzadigde aarde? Wanneer het

¹ Het Griekse woord *ekklèsia* (kerk, gemeente) is een samentrekking van *ek* (uit) en een derivaat van *kaleó* (roepen). De kerk is dus een vergadering van uitgeroepen.

² Origenes (ca. 185 - 254). <http://nl.wikipedia.org/wiki/Origenes>.

Koninkrijk is opgericht door de Koning Zelf. Wanneer zal de schepping haar potentiële geheimen blootgeven aan de mens? In het Koninkrijkstijdperk. Wanneer zal de aarde zo vol zijn van kennis van de Heer als de wateren de zeeën bedekken? Wanneer de Koning en Zijn Koninkrijk er zijn.

Van al deze dingen waren de profeten vol. Wij keren ons naar het Nieuwe Testament en vinden wat? De geboorte van de Koning, de verkondiging van het Koninkrijk als “nabij”; de aankondiging in de Bergrede van de principes van het Koninkrijk; de volkomen weigering van Israël als natie om haar Koning te ontvangen; het overgeven van het Koninkrijk aan de vermengde en gesluierde toestand zoals gesteld in de zeven parabels van Mattheüs 13; haar volle openbaring die uitgesteld werd tot aan “de oogst”, welke definitief gekoppeld werd “aan het eind van deze eeuw”. En dan, het Koninkrijk aldus uitgesteld zijnde, wat werd er onthuld als wat deze tijd zou opvullen? DE KERK! Christenen, laat ons het bestuur van deze wereld verlaten totdat de Koning komt. Laat ons de civilisatie van de wereld verlaten om de wereld het Evangelie van Christus te presenteren, en laten wij onze tijd geven, onze sterkte, ons geld, onze dagen voor de kenmerkende missie die de Kerk werd toevertrouwd, namelijk: maakt de Heer Jezus Christus bekend “aan elk schepsel”!

Beloften aan Israël en de Gemeente – het verschil

Gemeente / Kerk	Israël
De beloften Gods zijn <i>geestelijk</i> en <i>hemels</i> . Efeziërs 1:3; Efeziërs 2:6; Kolossenzen 3:1-3; Hebreeën 3:1	De beloften Gods zijn <i>aards en nationaal</i> . Genesis 12:6-7; Deuteronomium 11:11
Men behoort tot de Gemeente door <i>wedergeboorte uit de Geest Gods</i> . Johannes 1:12-13; Johannes 3:6	Men behoort tot Israël door <i>geboorte uit Joodse ouders</i> .
Geldend beginsel: gelovigen bezitten het leven en zijn daarom geroepen gehoorzaam te zijn. Johannes 5:24; Johannes 6:47; Efeziërs 2:8-10	Geldend beginsel: door volkomen gehoorzaamheid deel krijgen aan het leven. Leviticus 18:5; Romeinen 10:5
De genade, op grond van geloof, schenkt het eeuwige leven, en de Heilige Geest hoort erbij als Trooster en als kracht om gevormd te worden, te leren en te gehoorzamen. Johannes 16:13; Handelingen 20:22-23; Romeinen 8:13; Romeinen 8:26	De wet beloofde voorspoed als beloning voor gehoorzaamheid. In kracht om te gehoorzamen voorzag de wet in beginsel niet. Meer dan eens vinden we bij de profeten de verwachting uitgesproken dat Israël een geestelijke vernieuwing zal ondergaan, waarbij God Zelf deze vernieuwing tot stand zal brengen (zie Jeremia 31:33, Ezechiël 36:27), maar dit was niet begrepen in het verbond met Israël.
Geen aardse erfenis en geen vleselijke strijdvoering. 2 Korinthiërs 10:3-5; Johannes 18:36	Vermits Israël een aardse erfenis in bezit te nemen had, moest het volk daartoe de strijd aanbinden tegen natuurlijke machten. Deuteronomium 28:7; 1 Samuël 25:28; Numeri 21:14
Geen vergelding van onrecht. 1 Petrus 2:23; Mattheüs 18:21-22; Efeziërs 4:32	Vergelding van onrecht. Exodus 21:24-25; Leviticus 24:19-20
Belofte van geestelijke zegeningen. Geen enkele toezegging dat de gelovige kan rekenen op aardse voorspoed. Integendeel, wij moeten tevreden zijn met de noodzakelijke dingen. 1 Timotheüs 6:8-11; Efeziërs 1:3	Belofte van aardse zegeningen. Aardse voorspoed is een bewijs van Gods gunst. Tegenspoed had te maken met ongehoorzaamheid. Deuteronomium 28:1-12
De Gemeente is op aarde een vernederende rol toebedeeld. Johannes 16:33; 1 Korinthiërs 4:13; 2 Timotheüs 3:12	Israël is op aarde een heersende rol toebedeeld. Deuteronomium 28:1 Tijdens Salomo is deze belofte aanvankelijk vervuld: 1 Koningen 4:21
De tempel Gods is de Gemeente, waarin de Geest woont. Er is <i>geen geografische of materiële aanbiddingsplaats</i> . Zij bidden <i>in geest en waarheid, met geestelijke offers</i> . Johannes 4:21-23; Mattheüs 18:20; 1 Petrus 2:5	God woonde temidden van zijn volk in een <i>stenen tempel te Jeruzalem</i> . Daar <i>alleen</i> kon men de eredienst uitoefenen. Er werden daar <i>vleselijke offers</i> gebracht. Exodus 25:8 Ook later, als Israël hersteld is, zal deze geografische en materiële aanbiddingsplaats blijven: Jesaja 2:3
Eén, eeuwige hogepriester: Jezus Christus. In Christus zijn alle gelovigen priesters, als genadevoorrecht. Hebreeën 4:14; Hebreeën 5:6; 1 Petrus 2:5	Het Priesterschap is op bloedverwantschap gegrond, en is een geboorterecht. Exodus 28:1; Exodus 29:9
Ieder lid heeft zijn functie of werking en moet dienen volgens de gaven die God verleent, zonder uitzondering. 1 Korinthiërs 12:14, 27	De dienst in tabernakel en tempel was uitsluitend opgedragen aan mannen uit de stam Levi. Numeri 3:9
De positie van de gelovigen is die van het zoonschap. Romeinen 8:15 Galaten 4:4-7	De positie van de Israëlieten kwam overeen met die van slaven of knechten. Galaten 4:1-3

Lees ook:

- Chronologie & Bedelingen: <http://www.verhoevenmarc.be/#Bedelingen>
- Israël en Gemeente: <http://www.verhoevenmarc.be/#Israel>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm